

Áhítat – 2020. 12. 17.

A vámszedők és a bűnösök mindnyájan igyekeztek Jézushoz, hogy hallgassák őt. A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: „Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük.” Ő erre ezt a példázatot mondta nekik: „Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.” „Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, vajon nem gyűjt-e lámpást, nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? És ha megtalálta, összehívja barátait és szomszédasszonyait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amelyet elvesztettem. Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek.” (Lukács 15:1-10)

Lukács evangéliuma 15. fejezete úgy mutatja be Jézust, mint a Bűnösök Barátját, aki keresi azt, ami elveszett. Ellenségei gúnyból, vádként és irigységből adták neki ezt a címet, míg nekünk ez megtaláltatás, élet és üdvösség. A törvényvallás írástudó képviselőinek a megrökönyödése kísérte a számukra botrányos valóságot: „ez bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik”, a mi számunkra viszont ezzel virradt fel az üdvösség hajnala. Ebből a feszültségből keletkezett az elveszett juhról, az elgurult drachmáról és a tékozló fiúról szóló példázat, amelyben Jézus Krisztus nem csak hirdetője a bűnbocsátnak, hanem együttal ajándékozója és keze is.

Mind a két példázatnál a tulajdon gondolatán van a hangsúly. Azon, hogy a juh is, a drachma (pénzdarab) is a gazda sajátja, és neki mind a kettő nagyon drága. Egyedi, páratlan értéke van mindkettőnek, ami akkor lesz még nyilvánvalóbb, amikor egyik is, másik is elvész. (És hányféleképpen mehet veszendőbe!) Ekkor érezzük a maga mélységében, hogy az elveszettért nem kárpótol, ami megmarad. Ez magyarázza a *fáradtságot*, amelyet a gazda kedves és számára felbecsülhetetlen értékű tulajdona *megkeresésére* fordít, és az a nagy *öröm*, amit a *megtalálása* okoz.

Mindezek a vonások erről a nagyszerű gazdáról akkor telnek meg színnel és étellel, amikor Jézus Krisztusra és a mi elveszett életünkre vonatkoztatjuk azokat. Az elveszettek az Ő tulajdonai, az Atya öröktől fogva neki adta őket. Jézus így imádkozik főpapi imájában: „Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. a tieid voltak, és nekem adtad őket.” (János 17:6)

Mi vagyunk az elveszett juh és az elgurult drachma: a drága tulajdon, a kifejezhetetlen érték, amely veszendőbe ment. Miutánunk indult Jézus, hogy visszahozzon, áldozatul adott élete árán.

Milyen szépen hangzik gyermekeink ajkán:

*Száz juhocska mind együtt legel, Egy közülük vajon hova lett?
Valahol a zord vadonba ment, a jó útról jaj de messze ment.*

*Megyek-megyek megkeresem őt, bejárom a hegyet és mezőt,
Legyen az út bármilyen nehéz, juhocskámat vissza hozom én!*

*Itten hozom az én vállamon, összetörve sebezve nagyon.
Sebeire balzsamot teszek, nincs-e földön ilyen szeretet.*

*Ó, de csodás ez a szeretet, melyet kimondani nem lehet,
Ott a béke, ott a nyugalom, szerető szíveden Jézusom.*

És milyen mély üzenete van az Úrasztala mellett:

*Az Isten bárányára letésem bűnöm én.
És lelkem béke várja ott a kereszt tövén.
A szívem mindenestül az Úr elé viszem,
Megtisztul minden szennytől a Jézus vériben, a Jézus vériben.*

*Megtörve és üresen adom magam neki,
Hogy újjá Ő teremtsen, az űrt Ő töltsse ki.
Minden gondom, keservem az Úrnak átadom,
Ő hordja minden terhem, eltörli bánatom, eltörli bánatom.*

*Örök kőszálra állva a lelkem megpihen;
Nyugszom Atyám házába' Jézus kegyelmiben.
Az Ő nevét imádom most mindenek felett;
Jézus az én királyom, imámra felelet, imámra felelet.*

*Szeretnék lenni, mint Ő, alázatos, szelíd,
Követni híven, mint Ő, Atyám parancsait.
Szeretnék lakni nála, hol mennyei sereg
Dicső harmóniába' örök imát rebeg, örök imát rebeg.*